

פב:

עין משפט
נר מצוה

קָלָב א מִי סִיד מַהֲלִי
מִקְוֹת הַלֵּב
סַחַב עֵשֶׂן רִמַח עוֹשֵׁי יָד
סִימָן לֹא סָעִיף כָּד
קָלָב ב מִי סִיד מַהֲלִי
אִיסוּרֵי בִיחָה הַלֵּב
ט:י

תוספות ישנים

[illegible]

א) נראה דל"ל ומעריה לא
שרק רק עד רוחו אלמלא דגם
בדרכנו כפי רצונו.

הערל פרק שמיני יבמות

יְרוּשָׁה רִאשׁוֹנָה וּשְׁנִיָּה יֵשׁ לָהּ בֵּי. פֶּרֶחַ רִאשׁוֹנָה יִרְשֶׁת אֲחֵרָה
יִתְּחַן וַיִּעֲקֹב שֵׁנִי יִרְשֶׁת יְרוּשָׁה וְיִשְׁמַע וְיִחְלֹץ קִדְשָׁה לְעוֹלָם
וְיִלָּא יִתְחַן לְפָנֶיךָ בְּדִקְדוּק פֶּרֶחַ יוֹלָא רִדְפֵן (דִּקָּה דִּקָּה מִן. וְשֵׁן) מִפְּלִיג רִבִּי
יִסּוּר בִּין תְּרוּמָה לְחֶלֶל וְשֵׁן יִרְשֶׁת שֵׁנִי הִיא קִדְשָׁה עוֹרָא דְּבִקְדוּשָׁה
עוֹרָא שִׁיךְ לְחֶלֶל בִּין תְּרוּמָה לְחֶלֶל

ואנא דאמרי כרבי וי
יאשר ירשו אבותיך וי
ושניה יש להן ושלש
מאן תנא סדר עולם ר
בדרבנן לא בעינן רב
שיש בו ארבעין סא
ונטל סאה כשר וא"ר
ר' אסי א"ר יוחנן עד
רובו לא דלא נשקול
שאני הכא דאיכא ל
אנדרוגינוס נושא
מאן וליטעמיך מאי
תני גינא דיעבד נוש
נושא לכתחלה מש
נמי לא והא מדרקני
אנדרוגינוס חייבין
דת"ק ספוקי מספק
מפשט פשיטא ליה
משני מקומות דמר
משני מקומות ומר

וְכֹן לִרְ"ר' יוֹסִי סָבֵר דִּתְרוּמָה בּוֹמֵן הוּא דִּרְבָּנָן וּבִ' קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי
(וְהִנֵּה יְד' פ' וסו) גֵּרָם בְּכָל הַפְּסִקִים אִיר' יוֹסִי מִשּׁוֹם ר' שִׁמְעוֹנִל ר' יוֹסִי
לְעוֹלָם סָבֵר דְּקִדְשָׁה לְעִמְדָּה אֵלֶּה יֵי חֻלְקֵן בִּין קִדְשֵׁי הָאֶרֶץ לְמַחֲלוֹת
וְעוֹשֵׁי שְׁלֹל הָאֵלֶּה מִשְׁמַע סָבֵר ר' יוֹסִי קִדְשֵׁי הָאֶרֶץ לְחֹרֵיטָה
וּבִמְדַרְשָׁה רֹחַ מִשְׁמַע דְּהוּ דִּרְבָּנָן דְּקִדְשָׁה ר' יוֹסִי מִשְׁמַעֲרוֹת בִּין שְׁגִלָּה
וּפְסוּטָה וְסִיבֵי עֲלֻמָּן מֵאִלְתִּין וְהִסְבִּי ר' יוֹסִי לְחִיבָה לְיוֹמָה דְּהֵא
דְּקִדְשָׁה הֵא וְאֵלֶּה דְּאֵמַר כִּ' יוֹסִי לֹא מִשּׁוֹם סָבֵר ר' יוֹסִי כּוֹסִי
אֵלֶּה מִשּׁוֹם לְחִיבָה דִּר' יוֹסִי לְחֹרֵיטָהוֹת מִדְּמַת' קִימִי וְעוֹד אִיר' יוֹסִי
דְּאֵין נִרְאֵה שְׁמֹס חֶסֶךְ יֵאמַר שְׁקִדְשָׁה הָאֶרֶץ בּוֹמֵן בֵּית שֵׁי לְמַעֲשֵׁי
וְיִבְלֵךְ מִזֹּת הַתְּלוּיֹת בְּאֶרֶץ הֵימָּה מְדַרְשָׁה וְהִסְבִּי מְדַרְשָׁה וְסִי אֵיכָל
לְחֹקֵמִי מִשְׁמַע פִּירוֹת וְסִי בִין שְׁגִלָּה וּפְסוּטָה מִשְׁמַע לְחֹרֵיטָה וְסִי אֵיכָל
חִיבֵי בְּעֻמָּן מֵאִלְתִּים כְּשׁוּרֵי יוֹמָה שְׁמֵה שְׁחִי חִיבִים בְּתַחֲלֵה שְׁחִיפִי
מִשְׁמַע פִּירוֹת וְעוֹד אִיר' מִחוּךְ הִירוּשָׁלַיִם לְשִׁבְעִים זֹפִי' דְּכִי פִירוֹ
שְׁחִי שְׁגִלָּה וּפְסוּטָה קִדְשָׁה לְחִיבָה לֹא קִדְשָׁה עֲלֵה וְכָל אֵלֶּה חִיבֵי
יְחִינֵי וְחִיבָה הֵן קִדְשָׁה לְחִיבָה חֲרִיבָה וְהֵן אֵלֶּה חִיבֵי אֵלֶּה חִיבֵי

[illegible]

להו לבנתיה מקוואות ציומ' ניסן שלא ירבו טעמים על הוואלס
ורבו גידוליו על עיקרן מורח ויממה דברק' בתהל' דמסכת ע"י ודק'
ראשון בטל ונאקה לר"י דהיה דמס' ע"י דאמרינן ראשון ראשון בטל
ישנ' ישי' וזל' דמס' טעם דעיקר מן המורה דמס' דאמרינן בטל ע"י
דאכא' ס' מן ההיתר אי לא לנפול קמא קמא היה נאסר בטל ע"י
דלא נפיש עמודיה טפי (מאגרינר קטן לבין נסך החמירי יותר מבשא'
דבי אינא למימ' ראשון בטל בציפורא דלא היה מירא ולא נפיש עמודיה
קאי וי' פריך האס' ממחנ' דין נסך אסר בטל שאול מלא נפול ע"י
בשר דהא לא שאול קטן דלא נפיש והא דפריך עלה מין במין דבינ' ע"י
לא קאמר דבטל אלף עד ס' לא פריך אלא מכה רישא מדסיפא איסורו
דבולה ממתינ' המירא לנו איסורא וימ' אמת הוא דבינ' אסור כמ'
הכי מני למימר בה ס' חתן במס' מקוואות (פ"ד מ"ד) מים שאובין איסורו
בשר אס' רוב פסול פסול מיתה על מיתה פסול אימתי וכן ס'ן מתער'
תנן אנדרוגיט' נושא. פירוש דמשמע נשאין גמורים וזוהי הא ס'ן
אנדרוגיט' שקדש קידושין ומשי' מני אס' נשא דיעבד
דמדקדק משני למחלה לישא' ולא איסרינן ליה למחלה נפיש נשים
מסביר לאסור מחלה טעם' וז' יעודי י' לפרש דאנדרוגיט' טעם' מים
נושא אמילתיה דרבי יוסי וזר' לנחום שאול סיום מיי'

ואנא אמינא לרבי יוסי. דהא מתני' ר' יוסי קאמר לה אנדרוגיטס
 כהן וכו' ולירידה אמינא קף מאכילה בחזה ושוק דהא דרמוה גמי לר'
 יוסי דלוריימא היא אף בזמן הזה: **ירושע ראשונה.** בימי ירשע
 היא ירושה און שני עזרד דכשגלי גלות ראשונה גלות דקדושת
 הארץ: **שלישית אין להם.** כלומר לא

דתניא^א בסדר עולם
 שתה ירושה ראשונה
 אין לה וא"ר יוחנן
 ויס' וסבר רבי יוחנן
 אלא תנן ^במקוה
 מכוונות נתן סאה
 יהודה בר שילא אמר
 יב' מאי לאו דנשתיר
 רובו ואיכיעת אימא
 ששני אומר ^גתנן
 אם נשא והא נושא
 אבל לא נישא אלא
 נמי דיעבד אמרי לא
 אבל לא נישא דיעבד
 פא רבי אליעזר אומר
 סקילה כוכר מכלל
 ייה בין למר בין למר
 איכא ביניהו סקילה
 בר חיבין עליו סקילה
 בר ^דכוכר אמר רב
 ליתא

בנשמות: דלם נשקול רובא. אבל עד פלגא שפיר דמי: ואיכשם
אימא. לעולם בעינן דבריא דברבין ויאי דקאמר אנשים שלח רבו
 חולין מושם דתלינן שאמי אומר חולין לחוך חולין נפלו ויאי רבו
 איקור אבל לא יליכא למימר שאמי אומר חולין דהא מוא מיד
 מכללי וליכא למימר חזר ונטלה: **תנן אנדרוניום נושא.** למחלה.
 אלמא זכר מעליה הוא וקשיא לרש לקים דאמר אין מאכלי בחוה
 ושוק: **תני אס נשא גשוי.** דבעיא גיטא מיניה משום ספק זכר ולעולם
 ספקא הוא: **מאי אכל לא גישא.** (א) משמע דיעבד: **מאי נושא נמי**
דיעבד אמרי לא נושא לבחלה אבל לא נישא דיעבד נמי לא. ולעולם
 קשה ליה לר"ל ודייקא כר' יוחנן: ומוכחינן לר' יוחנן ופא מדרסתי **סיפא**
רז: משני מקומות. אפי' בנקבות. ושעמא מפדש לקמן (נ) מקרא
 בשמעתי: ור"א סבר כוכר. במקום זכרות אין במקום נקבות לא:
 ליחא

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

נדרה מ"ב (ב) ונחיס כב.
קיווחת פ"ו מ"ב (ג) לעיל
נ"ל (ד) נראה דהכי.
נ"ך (ה) ואלא כ"ל ועי'
נ"ס ע"ו ע"ב ד"ה ודיקא

נרת אור השלם

והביאך יי' אלהיך אל
ארץ אשר ירשו אבותיך
ישתה והיטבך והרנך
אבותיך: דברים ל ה

בליזן הש"ס

ש"י ד"ה נתן סאת וכו'
י פירות וכו'. ע"י זכאים
ע"י ע"י פירות דלי
ש"י כי יין וכו'.

הנהגות הב"ח

רש"י ד"ה מאי חבל
דמשמע: (3) תיב'
ה ירישה וכו' דמדרש
רות איכא לחוקמי:

מוסף רש"י

[illegible]